

Romantyzm - życiorysy

Życiorysy twórców z epoki romantyzmu

Poziom trudności: Średni

1. Jeden z czołowych twórców europejskiego romantyzmu. Pochodził z arystokratycznej rodziny, studiował w Cambridge (1805-08). Sławę przyniosło mu wydanie I i II pieśni "Wędrówek Childe Harolda". W 1823 r. wyjechał do Grecji, by wziąć udział w walce powstańczej, i tam zmarł. Poeta jest także twórcą nowego gatunku - powieści poetyckiej, której pierwowzór stworzył w utworze pt. "Giaur".

- A - Johann Goethe
- B - Jerzy Byron
- C - Fryderyk Schiller

2. Komediodpisarz epoki romantyzmu. W 1809 r. na ochotnika wstąpił do szeregów dowodzonych przez księcia Józefa Poniatowskiego i wziął udział w wyprawie Napoleona na Moskwę. Za bohaterską postawę otrzymał krzyż Virtuti Militari oraz order Legii Honorowej. Doświadczenia wojenne przedstawił w pamiętniku "Trzy po trzy" oraz kilku komediach, m.in. w "Damach i huzarach". Nie pisał regularnie: były okresy płodne i okresy milczenia. Był także twórcą poematów, bajek ("Paweł i Gawęł", "Małpa w kąpielu"), opowiadań i aforyzmów.

- A - Aleksander Fredro
- B - Zygmunt Krasiński
- C - Józef Kraszewski

3. Francuski powieściopisarz, poeta, dramaturg i polityk. Uznany został za sprawcę przełomu romantycznego we Francji, ponieważ jego przedmowa do dramatu "Cromwell" z roku 1827 stała się manifestem romantycznym. Premiera jego dramatu "Hernani, czyli honor kastylijski" w Theatre Francois, w dniu 22 lutego 1830 roku, wywołała ostre sprzeciwy klasyków, ale w ostateczności została uznana za całkowite zwycięstwo romantyzmu.

- A - Walter Scott
- B - Wiktor Hugo
- C - Wolter

4. Był wybitnym poetą, dramaturgiem, filozofem i epistolografem. Na życie poety ogromny wpływ wywarł ojciec, były generał napoleoński w służbie carskiej. W powstaniu listopadowym udziału nie wziął, powstrzymany przez ojca. Wewnętrzna walkę między miłością synowską i posłuszeństwem a miłością do ojczyzny i służbą dla niej wyraził w wielu

utworach i listach do przyjaciół i znajomych. Wątki autobiograficzne są obecne m.in. w "Nie-Boskiej komedii (1835) i "Irydionie" (1836).

- o A - Cyprian Norwid
 - o B - Juliusz Słowacki
 - o C - Zygmunt Krasiński
-

5. Był powieściopisarzem, poetą, krytykiem literackim, publicystą, dziennikarzem, działaczem społecznym i politycznym. Studiował literaturę na Uniwersytecie Wileńskim. Oskarżony o szpiegostwo, osadzony został w Magdeburgu. Ostatnie lata życia spędził we Włoszech i Szwajcarii. Został pochowany w grobach zasłużonych Na Skałce w Krakowie. W licznych utworach zawarł obraz współczesnego mu społeczeństwa oraz naszej narodowej przeszłości. Był autorem około 400 dzieł.

- o A - Józef Ignacy Kraszewski
 - o B - Adam Mickiewicz
 - o C - Aleksander Fredro
-

6. Uznany został za drugiego po Mickiewiczu wieszczka polskiego. Był twórcą nowoczesnego dramatu polskiego, poetą, epistolografem, myślicielem. Jego filozofia genezyjska stanowiła swoistą odmianę romantycznej historiozofii (filozofii dziejów). Wzrastał w środowisku elity kulturalnej Krzemieńca i Wilna. W 1832 r. wydał w dwóch tomach "Poezje", w których zamieścił powieści poetyckie: "Żmija", "Jan Bielecki", "Hugo", "Mnich", "Arab", tragedie: "Mindowe", "Maria Stuart". Przez całe życie polemizował z Mickiewiczem i rywalizował z nim o palmę pierwszeństwa wśród poetów na emigracji.

- o A - Juliusz Słowacki
 - o B - Cyprian Kamil Norwid
 - o C - Zygmunt Krasiński
-

7. Poeta, prozaik, dramatopisarz, rzeźbiarz i malarz. Lata szkolne spędził w Warszawie. W 1852 r. wyjechał do Ameryki. Zarabiał na życie rysunkiem, rzeźbą. Po dwóch latach wrócił do Paryża. Znany był jako człowiek o oryginalnej osobowości i umysłowości, trochę dziwak, dobry rysownik, autor akwarel i akwafort. Był autorem poematów, nowel, traktatów, dramatów, wierszy lirycznych oraz tłumaczem utworów Dantego, Szekspira i Byrona. Wydał poematy, m.in. "Quidam", "Promethidion" i eseje "Czarne kwiaty" i "Białe kwiaty".

- o A - Zenon Przesmycki
 - o B - Cyprian Norwid
 - o C - Józef Kraszewski
-

8. Wielki poeta, dramaturg i prozaik. Żył w okresie despotycznych rządów Aleksandra I i Mikołaja I. Krytyka carskiej tyranii i absolutyzmu stanowi główny temat wierszy młodego poety, który wkrótce został skazany na przymusowy pobyt w rodzinnej miejscowości Michajłowskoje. Tu powstaje dramat historyczny "Borys Godunow".

- A - Aleksander Puszkina
 - B - Lew Tołstoj
 - C - Maksym Gorki
-

9. Poeta i dramaturg niemiecki okresu preromantyzmu. Należał do pokolenia "burzy i naporu". Autor licznych ballad, wierszy lirycznych i dramatów. Do najbardziej znanych utworów należą dramaty "Zbójcy", "Don Karlos" oraz ballada "Rękawiczka".

- A - Fryderyk Schiller
 - B - Johann Wolfgang Goethe
-

10. Szkocki powieściopisarz i poeta. Uznawany został za twórcę nowoczesnej powieści historycznej, w której przedstawiał dialektyczną koncepcję dziejów, propagowaną przez Hegla. Do najbardziej znanych powieści należą: "Waverley", "Rob Roy", "Ivanhoe", "Narzęczona z Lammermooru".

- A - Walter Scott
 - B - Jerzy Gordon Byron
 - C - Fryderyk Schiller
-

Romantyzm - życiorysy

Życiorysy twórców z epoki romantyzmu

Poziom trudności: Średni

Karta odpowiedzi

1. B
2. A
3. B
4. C
5. A
6. A
7. B
8. A
9. A
10. A